

BOLDOG TEHENEK

innen
az ötödik emeletről
boldog teheneket látok
a tömbházak között

megtanultam az útvonalukat
egy ideje tudom már
mikor jelennek meg
a bal oldali dombok felől
a tömbházak között
aztán a szemetes kukák következnek
keskeny csapást tapostak maguknak
a sok-sok éve
elhagyatottan álló
vasbeton építmény mellett

igen
boldognak tűnnek
mikor megérkeznek
a teraszom alá
vagy kissé odébb
a pékséghez
lustán harapdálják a fűvet
sietség nélkül kérődznek
a napon heverésző
vagy a csenevész fácskák árnyékába húzódo
taxisok között

a taxisok szelfiznek a tehenekkel
én pedig
innen fentről
a tehenekkel szelfiző taxisokat fotózom

pásztor nélkül
saját fejük után
kószálnak ezek a tehenek
a maguk útjain-ösvényein
szabadoknak boldognak tűnnek

az emberek
tehenek és kutyák közül
itt
a Sunny Hill-en
a tehenek használják
leggyakrabban
a gyalogátjárót

KIÉ A HÁZ

manzárdos apartmanban lakom
rengeteg szoba és debaré
meg se tudom
számolni
néha-néha megkérdem magamtól
kié ez a ház

régiségek
könyvek
teraszra szánt madárháló
de senkinek nem volt érkezése
fölszerelni

lent van a konyha és a
dolgozószobának használt nappali
ami esténként stadionná változik
ehhez nyilván a Peja sörnek is
köze lehet

a számlák alapján kiderítem
hogy itt egy Berisha nevű valaki lakhat
élő közvetítésben nézzük ahogy a koszovóiak
2-1-re megverik a cseheket
a koszovói válogatottban egy Berisha nevű focista is van

kié a ház amiben lakom
kérdem néha és jól érzem magam
kimegyek a teraszra cigarettázni
ahol csókákkal társalkodom
mióta te nem vagy itt

az itteni csókák és galambok
háztetőkön fészkelnek
ha nem mocorgok
velem maradnak a madarak
sőt néha kenyérmorzsát és más
morzsalékot is hoznak a teraszra

kié a ház kérdezhettem volna
az ajtómon kopogó öregúrtól
aki az orrom alá dugta a lakók névsorát
holmi aláírandó papírokkal együtt
de nem volt közös nyelvünk

másodjára
az öreg csak mosolygott mutatta az üres vödröt
a fürdőszobában töltöttem tele

pontos időközönként
videóra veszem a müezzín énekét
az itteni
tömbháztetőre épített mecset
sokkal bájosabb
mint a lakónegyedbeli nagyobb változat

a buszmegállóban ugyanúgy felülhetsz a 4-esre
mint otthon a Flacăra negyedben

sőt
50 centért bárki bevisz a központba

az itteni apartman ugyanolyan „ifjúsági ház”
mint otthon Kisinyovban
ahol tizenvalahány fiatal író aludt
a Norzeatic-poszter alatt

alkonyatkor az összes varjú
eltűnik valahová
az emberek pedig lehúzzák a redőnyöket

ha egyedül vagyok
semmivel nem tűnök ki a többiek közül
az utcán néha
albánul szólnak hozzám

távozáskor lábtörlő alatt
hagytam a kulcsot
de ha nem jött időben a taxi
máris a hazatérésen gondolkodtam

ha valaki az utcán
megkérdezte volna
hogya ki fiaborja vagy
édes fiam
azt válaszoltam volna neki
hogya a Berisháé
édes bátyám

ULPIANA

a gračanicaie emberek
római romok között aratják le
a búzát és a kukoricát

a szántásban edénycserepek
illetve régi építmények
maradványai

ha Ulpianába akar jutni az ember
a városból kifelé a főút mellett kell haladni
majd át kell vágni a mezőn

mikor se házak se villák
és aszfalt sincsen már
illegális személtlerakókba botlunk
pont mint Moldávia minden falujában

aztán következik az antik temető nádfedeles kunyhókkal
annak bizonyosságául hogy az emberek szeretnek itt lenni
most nem volt sehol senki
vagy ha volt is valaki
nem a felszínen

csak kövek síremlékek gödrök és
közöttük mi
tényleg nem volt senki
aki utunkat állhatta volna

a temetőből át a mezőn
Ulpiana központja felé
helyel-közzel újabb ásatások nyomaira bukkantunk
a régészek szerszámai a kukoricás
szélében heverték

az északi kapun léptünk be a városba
rögtön a tavernához érkeztünk
micsoda vendégszerető hely
aztán a közfürdő a pogány szentély
majd egy ókeresztény templom következett
rendre sorra meg is álltunk
az oltárnál

mikor túljutottunk a Cardo Maximuson
valami elrepült fölöttünk a taverna felé
onnét pedig a város vége
vagyis a kukoricás felé vette az irányt
óvatosan megközelítettük
de csak egy baglyot láthattunk
az idő őrizőjét
Ulpianában

mindenki itt van
szentélyekben templomokban
a mezőn
a temetőben
és itt vagyunk mi is
sört iszunk a nádfedeles kunyhóban
aztán
gyerünk visszafelé
másik útvonalon:

a Jusztinianosz idejéből származó
püspöki templom mellett
ami egy hajdani
villa romjaira
épült
majd a baptisztérium mellett
végig az aszfalton
a lenyugvó nap
visszfényében

FOTÓK SZENTEKKEL

át kell mennünk a vámon
hogy beléphessünk
a Peć-i (vagy Pejë-i vagy Peja-i)
régii kolostorba

a rendőr visszaadja az útleveleinket
most már mehetünk a mi Istenünkhöz
keresztvetéssel köszöntve Őt

te sűrűn hányod a keresztet mélyeket lélegzel
azt mondd
hogyan otthoninak érzed itt a levegőt
a miénknek

madársereg kis patakocska
gondosan nyírt fű fogad
majd újabb kapubejárat után
feltűnnek a temető romjai
virágok között a cellák és
maga a templom

nagyon sok szentnek összetörték az ábrázatát
fotókat készítve megyek közöttük
éreződik hogy az idő itt a kalapács
segítségét is igénybe vette

Szent György továbbra is sárkányt öl
Jézus főnről
kalapáccsal faragott
felhópamacsok közül
tekint le ránk

Uram Jézus mondom magamban
jó itt lenni
milyen jó itt lenni
Nálad

mikor kilépünk a templomból
csinálok még néhány fotót
miközben az apáca folyton magyaráz valamit

nem értem mit mond mutatja az ujjával
a feliratot hogy fényképezni tilos

elnézését kérem tőle
de megnyugtatom magam hogy ma a szentek
engedélyt adtak rá

a butikban egy másik apáca megkérdezi
hogy honnan érkeztünk
milyen nyelven akarjuk az idegenvezetést
de mi már kifele tartunk

átadod neki Partosi Új Szent József üdvözetét
aki Temesvárra is eljutott innét
majd veszünk egy üveg ötvenéves szilvapálinkát
az évek errefelé semmiségnek számítanak

megkérdezzük hogy van-e kijárat
egyenesen a hegy felé
de nincs
újra át kell mennünk a vámon

milyen messzire van a Rugova-kanyon
de az apáca erre a kérdésre nem tud válaszolni
sose járt még ott
sose hagyta el a kolostort

íme
nem Te méész most a hegyhez
hanem a hegy jön Hozzád
Uram

PÉNTEK ESTE

egy miniszoknyás nő
haspólóban mély dekoltázzsal
piros sarkú cipőben
ereszkedik alá a tömbházak között

a Sunny Hillen
beül az út szélén várakozó taxiba
aztán ki is száll
bevágva az ajtót maga után

ugyanez történik
a második taxival is

a harmadikkal
szerencséje van
neki
vagy a sofőrnek
attól függ
honnan nézzük
a dolgot

pont mint a posztmodern esetében

másnap délután
jön vissza

megy az utcán
aztán megáll
gesztikulál a kezével
miközben telefonon veszekszik valakivel

a Sunny Hill minden lakója
megérti őt
én nem értem

tájékozási pontok

mióta egyedül
maradtam itt
ha ki akarom szellőztetni
a fejem
van néhány tájékozási pontom

a kis utcácska sörteraszokkal
a központban a sétálóutca mellett
a Half & Half kávézó
ahová könnyen eltalálok
utána meg föltalálom magam

a Viva Fresh Market és az a néhány pékség
a környékemen igazán semmiség

térképpel találok el a Half & Half kávézóig
sosem felejték el köszönetet mondani Istennek
és az applikáció készítőjének

a Half & Halfban első alkalommal olyan asztalnál ültünk
ami félig bent félig kint a teraszon volt
a pultos megengedte hogy cigarettázzunk
bent a falakon festmények lógtak
a kinti falon pedig egy falfirka: wine bottled poetry

innét szoktam elindulni a dohányboltok felé
ahol albán dohányt vásárolok
benézek a sörteraszos kisutcába
ahol pljeskavicát és kitűnő kolbászt is árulnak
a sörről nem is beszélve
itt ültünk az egyik teraszon amikor Miruna
meglátogatott

ismerte a tulajt
aki korábban motoros
filmekben szerepelt

hazafelé
a nemzeti könyvtár mellett visz az út
mint egy fejre állt úrhajó olyan az egész épület
aztán a befejezetlen ortodox templom
következik amit most galambok és
csókák vettek birtokba

tovább a tömbházak között
majd a domb következik
nem kizárt hogy veszek
egy jó pitát abban a pékségben
ahol majd alaposan bevásárolok
mert Kisinyovba is akarok vinni pitát neked

mindent magunkkal akarunk vinni
ami jó és visszük is ha csak egy mód van rá

aztán fönt a teraszról
Pristina fényeit nézem
a Sunny Hillen
majd visszamegyek a szobába
megnyitom a jokerlivestream-et
ami újabb tájékoztató pont
egy igazán szép estéhez

CSÓKÁK

nézd vetési varjak
mondtam

aztán
nézd dolmányos varjak

nyilván
vetési és dolmányos varjak is
lehettek a madarak között

de főleg
csókák

lenn
az étkezőben

van egy műszőrme
mintha báránybőr lenne

amíg más szobában
tartózkodunk
becsukjuk az étkező ajtaját
különben megtelne csókákkal
letelepednének a műszőrmére

fönn
a manzárdszoba ablakában
galambok fészkelnek
ha túl nagyra nyitod az ablakot
egyenesen a fejedre szarnak

de a legravaszabb
madarak itt
ezen a napsütötte dombon
a csókák

ha kilépünk a teraszra
kék szemük mintha
azt kérdeznék:

mit keresel te
a mi fészünkben?

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ fordításai

Alexandru Vakulovski (Antonești, 1978) – moldáviai román költő, író, drámaíró, blogger. Itt olvasható versei *a cui e casa asta* [kié ez a ház] (Charmides, Bistrița, 2020) című kötetéből származnak. A versek írása idején a szerző a *Prishtina has no river* című, a Qendra Multimedia és a Traduki alapítvány által támogatott Írórezidencia Programban vett részt.